

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XXVI

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XXVI

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XXVI

a. Navolging en leiding

Geen mens kan teren op de geesteskraft van anderen, niet van levende en zeker niet van in verre verleden geleefd hebbende voorbeelden. Aldus werd in het 25e hoofdstuk van de thora weergegeven dat ook Jitzak niet kon teren op de geesteskraft van zijn vader Abraham (= > 25e hfdst). Het 26e hoofdstuk van de thora pakt dat thema weer op met de beschrijving van een Jitzak welke als zovelen anderen wel in de voetstappen van grote voorbeelden oftewel in zijn geval in die van zijn vader Abraham meende te kunnen treden. In dit hoofdstuk gaat hij eveneens in Gerar wonen en zegt hij eveneens dat zijn vrouw zijn zuster is en graaft hij dezelfde bronnen. De lering wordt uiteengezet aan de hand van een hongersnood (Gen 26:1):

buiten de vorige hongersnood welke was in de dagen van Abraham

- oftewel aan de hand van een hongersnood welke **anders was dan die in de dagen van Abraham**. Want velerlei "hongersnooden" dienen zich op velerlei wijze aan en men kan ze alleen op specifiek passende en derhalve op telkens andere door God geleide wegen doorstaan. Jitzak echter dacht die van in zijn dagen op de wegen van zijn vader in de dagen van "de vorige hongersnood" te kunnen overleven.

Van Abraham en Sara werd het offer gevraagd om hun zoon niet tot een kopie van zichzelf te doen worden door hem los te laten (= > 22e hfdst). Tegenhanger hiervan is dat een kind bij volwassen worden zich niet langer aan zijn ouders vast zal klampen. Zeker bij sterke persoonlijkheden als Sara en Abraham is moeilijk om buiten hun kielzog de door God gewezen weg te gaan en derhalve moest nu Jitzak leren "zijn ouders te offeren". En dat had hij nog niet gedaan, als direkt reeds in de eerste verzen het "mede influisteren van de stem van zijn vader met het spreken Gods" weergegeven wordt. Want God zegt tot Jitzak om "niet naar Egypte te gaan maar in het hem door God gezegde land te wonen (Gen 26:2-5) en "waarop Jitzak in Gerar woont" (Gen 26:6). Echter had God hem gezegd om "niet naar Egypte af te dalen" omdat hij naar de koning van de van Mizraïem = Egypte afkomstige filistijnen gegaan was (Gen 10:13-14):

(Gen 26:1): גררה 408
naar Gerar

(Gen 26:1): ויֵלֶךְ יִצְחָק אֶל אַבְיֵמֶלֶךְ 408
en ging Jitzak naar Abimelech

Egypte is zinbeeld van het wereldse doen en denken en Jitzak had zijn toevlucht voor de honger in het buiten Kanaän liggende Gerar gezocht. Derhalve had hij het spreken Gods naar zijn intenties moeten begrijpen en Gerar moeten verlaten (Gen 26:6). Het spreken Gods is vrijwel steeds een indirect begripsproces en de eerste verzen geven dat op fijnzinnige wijze weer. Want vrijwel altijd hoort men geen concrete woorden zoals "Egypte" maar is het spreken Gods een innerlijke weten en bewustwording. In dit geval namelijk ondervond Jitzak een instinctief gevoelsmatige afkeer van het wereldse Gerar:

(Gen 26:1): גררה 408
naar Gerar

(Gen 26:7): פֶּן יִהְרֹגוּנִי 408
opdat niet zij (de inwoners van Gerar)
zullen vermoorden mij

- welke hij slecht vertaalde in de opdracht om "niet verder naar Egypte" = "naar het letterlijke Egypte" te trekken en "in de buurt van Kanaän te wonen". Zijn interpretatie werd namelijk vertroebeld door het feit dat ook zijn vader Abraham in Gerar verbleven had.

Met andere woorden was het leven van *de grote door God geleide Abraham* voor Jitzak "een tweede stem Gods":

- (Gen 26:2): וירא אליו יהוה ויאמר
en verscheen hem Jahwe en sprak **547**
- (Gen 26:2): ארץ אשר אמר אליך
het land welke ik zal zeggen/zeg jou **1094 = 2 x 547**

- de stem Gods en de stem van Abraham = 2 x "en verscheen hem Jahwe"

De dubbelheid geeft een direkt spreken en een afgeleid spreken Gods weer, waar Jitzak de stem van zijn vader met de stem Gods vereenzelvigd. Overeenkomstig Jitzaks weerzin tegen het wereldse doen en denken was verkeerd om nog verder naar Egypte af te dalen, maar overeenkomstig het wonen van de grote godsmann Abraham in Gerar kon het verder trekken naar Gerar niet tegen de wil Gods zijn:

- (Gen 26:15): בימי אברהם **310** - en God = el (אֵל) = 31
in de dagen van Abraham

En zo werd Gerar voor hem "het land waar hij moest wonen":

- (Gen 26:12): בארץ ההוא **310** - en God = el (אֵל) = 31
in dat land (Gerar waar
Jitzak zaaide)

Jitzak kende God vooral van het horen zeggen van zijn vader en zo moest God zelfs na zijn dwalen zich nog aan hem als "de God van zijn vader" bekend maken:

- (Gen 26:1): וילך יצחק אל אבימלך **408**
en ging Jitzak naar Abimelech
- (Gen 26:1): גררה **408**
naar Gerar
- (Gen 26:24): אנכי אלהי אברהם אביך **408**
ik (ben) de God van Abraham jouw vader

Als gevolg van Jitzaks verblijf in Gerar ontstonden dezelfde problemen met zijn vrouw als Abraham ze indertijd vanwege Sara ondervonden had. Echter kwam hem dat voor niet als teken tot waarschuwing maar integendeel als teken dat op de juiste plaats hij zich bevond. Want op dezelfde tegenstand als die van zijn geestelijke voorbeeld te stuiten scheen hem een in de goede richting wijzende kompasnaald toe en daarmee leek hem ook diens oplossing van het probleem de juiste te zijn. Abrahams problemen door de interesse van de mannen van Gerar voor zijn vrouw en Abrahams oplossing om haar zijn zuster te noemen waren voor Jitzak tezamen als de "boom des levens in het groot":

- (Gen 26:7): וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא **2330**
en vroegen de mannen van het oord naar zijn
vrouw en hij zei: mijn zuster (is) zij
- de boom des levens (עץ החיים) = 233 in het groot**

Zijn ouders hadden geleerd van hun verkeerde oplossingen en men zal niet ook de fouten van op zich goede voorbeelden herhalen. Maar voor Jitzak was de uitvlucht van zijn vader als een "bezweringsformule tegen kwade geesten", als ook nu menigeen op grond van oude autoriteit hen met spreuken "in de naam van" meent te kunnen weren:

- (Gen 26:7): ויאמר אחתי הוא **688 = 8 x 86**
en hij zei "mijn zuster zij"
- de Elohiem = 86 van de andere zijde = 8**

Krachtformules zijn vrijwel altijd werkingsloos en ook deze in de vorm van "het schild van de Eeuwige van de andere zijde" hielp Jitzak niet. Want hij komt er alleen mee weg ten

eerste omdat Abimelech *het **eigen** gezegend zijn van Jitzak en Rebekka* in hun *liefelijke omgaan met elkaar* herkent:

(Gen 26:4): ככוכבי השמים **473**
als de sterren der hemelen

(Gen 26:8): מצחק את רבקה **946 = 2 x 473**
lachen makend Rebekka

- in hun liefkozen waren twee "als de sterren der hemelen" te herkennen

En ten tweede komt hij ermee weg omdat Abimelech zich maar al te goed de geschiedenis met Sara herinnert:

(Gen 26:10): מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם **3030 = 6 x 505**
את אשתך
(en sprak Abimelech): wat deze jij deed?!
Zoiets als weinig sliep één van het volk met **- 5 x Sara (שרה) = 505**
jouw vrouw

Buiten dat zou Jitzak niets van waarheid ter verontschuldiging gehad hebben, waar Sara ook werkelijk Abrahams zuster en Rebekka niet Jitzaks zuster was. Schuld zouden Abimelech en zijn volk dan ook over zich gebracht hebben (Gen 26:10) niet vanwege Jitzak maar vanwege Abraham om de terechtwijzing Gods aan Abimelech in zijn aangelegenheid (Gen 20:7) en vanwege Rebekka:

(Gen 26:24): בעבור אברהם עבדי **614**
vanwege Abraham mijn dienaar

(Gen 26:7): רבקה **307**
Rebekka

(Gen 26:10): והבאת עלינו אשם **921**
en je zou gebracht hebben over ons schuld

En Jitzak zou een dubbele schuld op zich geladen hebben vanwege Abraham en Rebekka = 921 en vanwege de schuld over Abimelech en zijn volk = 921:

(Gen 26:9): אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא **1842 = 2 x 921**
je vrouw (is) zij! En hoe zei je mijn zuster (is) zij!

Overeenkomstig laatste getalwaarde van de schuld van Jitzak = 6 x de getalwaarde van de naam Rebekka = 307 = 1842 geeft Abimelech terecht aan dat de bijna over hem gekomen schuld de schuld van Jitzak was:

(Gen 26:9): אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא **1842 = 6 x 307**
je vrouw (is) zij! En hoe zei je mijn zuster (is) zij!
- 6 x Rebekka (רבקה) = 307

(Gen 26:10): מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד **3030 = 6 x 505**
העם את אשתך
(en sprak Abimelech): wat deze jij deed?!
Zoiets als weinig sliep één van het volk **- 6 x Sara (שרה) = 505**
met jouw vrouw

b. De bronnen

Het 26e hoofdstuk van de thora is tevens het hoofdstuk van het graven van bronnen vanwege de in het 1e vers genoemde hongersnood. Bij Abimelech gaat het Jitzak voorspoedig omdat hij daar gebruik kan maken van de ooit door zijn vader gegraven bronnen. Maar met het toestoppen van die bronnen en zijn verdrijving begint een strijd tegen de honger welke eerst zal eindigen met Jitzaks verstaan van de stem Gods = zijn gaan naar Beer Sjeba.

Een aanwijzing van boven zal men naar realiteit en niet naar tradities en dogma's of vermeende tradities en dogma's van voorbeelden en voorouders interpreteren, omdat anders het tegendeel eruit ontstaat:

(Gen 26:3): גֹּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
verblijf in dit land **915** - **Jitzak echter woont daarop in Gerar = niet Kanaän**

(Gen 26:9): וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לִיצְחָק וַיֹּאמֶר
en riep Abimelech Jitzak en sprak **915**

Aanvankelijk lijkt het hem dan ook met "honderd maal oogsten" wel voorspoedig te gaan:

(Gen 26:12): וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בִשְׁנָה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים
en zaaide Jitzak in dat land en vond in dat jaar honderd malen **1998 = 18 x 111**

- terwijl overeenkomstig de onderliggende getalwaarden hij echter alleen de materieel menselijke helft = 666 van zijn inspanningen = 1332 en niet ook de goddelijke helft oogst:

(Gen 26:12): וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בִשְׁנָה הַהוּא
en zaaide Jitzak in dat land en hij vond (oogstte) in dat jaar **1332 = 12 x 111**

מֵאָה שְׁעָרִים **666 = 6 x 111**
honderd malen

God zegende hem omdat naar beter inzicht hij nog toe moest groeien, maar het goddelijke kon de aldus onrijpe nog niet oogsten. En ook zegende God hem vanwege zijn oprechte en onzelfzuchtige bedoelingen (=> 25e hfdst), want evenals Abram in Egypte (=> 12e hfdst) vergaarde ook Jitzak rijkdom met oog op het grondvesten van een geestelijke nageslacht:

(Gen 26:14): וַיְהִי לוֹ מִקְנֵה צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וְעֶבְדָּה רַבָּה
en werd hem bezit van vee en bezit van runderen en een knechtschap veel **1200**

- **het toekomstige Israël veelal met de faktor 12 van de 12 stammen aangeduid**

(Gen 26:13): וַיִּגְדַּל הָאִישׁ
en werd groot de man **369 = 9 x 41** - **9 x het moederschap (אם) = 41**
(=> 25e hfdst)

(Gen 26:13): גָּדֹל מְאֹד
(hij werd) groot zeer **82 = 2 x 41** - **2 x het moederschap (אם) = 41**

Maar juist in dat streven zag Abimelech het gevaar van door Jitzak overtroefd te worden:

(Gen 26:14): אֲבִימֶלֶךְ
Abimelech **103**

(Gen 26:14): מִקְנֵה צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וְעֶבְדָּה רַבָּה
bezit van vee en bezit van runderen en een knechtschap veel **1133 = 11 x 103**

Snelle wasdom van een uitheems geslacht wordt veelal door inheems als een gevaar ervaren en bij verkeren op niet de door God bestemde plek is daartegen geen hogere bescherming te verwachten :

(Gen 26:14): וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּיִּם
en beneidden hem de filistijnen **1440 = 12 x 120**

- **het toekomstige Israël veelal met de faktor 12 van de 12 stammen aangeduid**

Succes moet met ontwikkeling van geest gepaard gaan om niet tot een object van haat en nijd te worden. En men moet op de juiste plek zaaïen in plaats van "zijn graantjes van werelds succes mee te pikken", waar door mensen van een andere instelling men op termijn niet geaccepteerd wordt:

(Gen 26:12): ויזרע יצחק בארץ ההוא **811**
en zaaide Jitzak in **dat** land

(Gen 26:16): כי עצמת ממנו מאד **811**
(ga weg): want jij bent sterk
meer dan wij zeer

En omdat ook God niet wil dat op vreemde bodem men blijft zaaien, was het einde aan Jitzaks succes een bestemming Gods. Want de filistijnen stopten nu de bronnen van Jitzaks vader toe (Gen 26:15) en wel nadat ze die tijdens diens leven met rust gelaten hadden. Jitzak was Abraham niet en aldus stopten zij niet alleen het materieel tastbare = 4×467 maar ook het grote voorbeeld Abraham = *de geestelijke waarde voor Jitzak* = 1×467 toe:

(Gen 26:15): כל הבארת אשר חפרו עבדי אביו **1868 = 4 x 467**
בימי אברהם
alle bronnen welke groeven de dienaren
van zijn vader in de dagen van Abraham

(Gen 26:18): ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם **2335 = (4 x 467) + (1 x 467)**
en verstopten hen de filistijnen na de
dood van Abraham

Het vergaan van het werk van een heilig voorbeeld kan overkomen als een falen of alsnog falen van het voorbeeld zelf en menigeen herstelt alleen daarom oude werken. Juiste verwerking leidt tot het inzicht dat *door eigen werken men opnieuw het godsvertrouwen waar moet maken*. God is het niet om de werken zelf maar om de geestelijke ontwikkeling van hun voortbrenger te doen. Jitzak echter waande zijn succes van dat van zijn vader Abraham afhankelijk en groef aldus diens bronnen weer uit (Gen 26:18):

en herhaalde* Jitzak en hij groef de bronnen van het water welke zij groeven in de dagen van Abraham zijn vader

* *wajjasjav* van *sjuv* (שוב) = "terugkeren" wordt vaak gebruikt in de zin van "nogmaals": "en zij keerde terug en baarde een zoon" = "en zij baarde nogmaals een zoon"

Zelfs gaf hij hen weer dezelfde namen als waarmee zijn vader hen benoemde:

(Gen 26:18): כשמת אשר קרא להן אביו **1666**
(en hij gaf de namen) zoals de namen (met)
welke noemde hen (die bronnen) zijn vader

Echter werd het succes van zijn vader niet opnieuw zijn succes, want zijn handelen was slechts "een herhaling van zetten":

(Gen 26:16): ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד **1666**
en sprak Abimelech tot Jitzak ga van ons weg want jij bent
sterk meer dan wij zeer

De bronnen van Jitzaks vader waren als die van de $2 \times 3 = 6$ scheppingsdagen + de sabbatsdag (\Rightarrow 1e hfdst) = 1367 en Jitzak bleef er "zich blind op staren". Echter wachtte hem in den vreemde niet de bron van heiliging = de 7e dag maar op termijn het gevaar van vermoord te worden:

- (Gen 26:18): וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו 8202 = 6 x 1367
 en voer voort Jitzak en hij groef de bronnen van water welke zij groeven in de dagen van Abraham zijn vader en stopten toe hen de filistijnen na de dood van Abraham en hij noemde hen (met) namen zoals de namen (met) welke noemde hen zijn vader
- (Gen 26:7): פן יהרגני אנשי המקום על רבקה opdat niet zullen vermoorden mij de mannen van de plaats vanwege Rebekka 1367 = 1 x 1367

Vaak lijkt toch lange tijd wel achter de rug van een groot voorbeeld het einddoel = "het eeuwige leven" = "de 8e dag" bereikt te kunnen worden en zo ook hier als Jitzak en zijn dienaren opnieuw (=> boven) de boom des levens in nu de vorm van een bron van "water van het leven" vinden:

- (Gen 2:9): עץ החיים boom **des levens** 233 => dwarssom = 2 + 3 + 3 = 8
- (Gen 26:18): ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו en hij groef de bronnen van het water welke zij groeven in de dagen van Abraham zijn vader 2527 = 7 x 361
- (Gen 26:19): באר מים חיים een bron van **levend water** 361 = 1 x 361
+
= 8 x 361

- de 8e dag x het Heilige der Heiligen in kwadraatvorm = 361 = 19 x 19

Ook de weerstand deed Jitzak lange tijd zich met zijn vader identificeren en zo hem tot een gelijke handelen aanzetten. Met de weg Gods voor een ander kan men echter niet uitkomen en dat nog minder in andere tijden en omstandigheden. Opnieuw dacht Jitzak in de voetsporen van zijn vader de boom des levens bereikt te hebben, maar nu dienden zich de herders van Gerar aan. Want zij maakten ruzie met hem (Gen 26:20) en wat minder boosaardig was dan mag lijken. Want anders dan die "bron van levend water" voor menige bijbelverklaarder aanleiding tot velerlei transcendentale uitleg gaf, was deze een bron met niet stilstaand dood maar met stromend en op die wijze "levend" water. Jitzak vond die bron in het rivierdal van Gerar:

- (Gen 26:17): נחל beekdal, rivierdal, rivier

- in een tijd van hongersnood en daarmee in een tijd van droogte dat rivierenbeddingen vaak alleen nog ondergronds water en in rotsachtige gedeeltes soms reststromen hebben. Aldus was een bron met stromend water een gat boven een ondergrondse stroom welke ook alle andere erboven uitgegraven bronnen van water voorzag. Jitzak onttrok derhalve water aan de putten van anderen, wat bij zijn menigte aan vee zich in waterarme streken deed gevoelen. De herders van Gerar claimden dan ook niet de bron maar het *water* als hun eigendom:

- (Gen 26:20): לנו המים van ons (is) **het water**

- en streeden derhalve met Jitzak ook over de volgende ongetwijfeld boven diezelfde stroom van "levend water" uitgegraven bron:

- (Gen 26:19): מים חיים levend water 158
- (Gen 26:21): גם עליה ook over haar 158

Het gefocust zijn op alleen de eigen heilige doelstellingen doet het oog voor redelijkheid verliezen en zo leek Jitzak de tegenstander zelf hem de weg *naar zijn boom des levens in de vorm van het levende water* te versperren (Gen 26:21):

en hij noemde haar naam (de naam van de tweede bron) **Sitna**

(Gen 26:21):	שטנה	Sitna	364
	השטן	de satan, de tegenstander	364

Echter was van normaal tegenstrijdige menselijke belangen en niet van haatvolle tegenstanders contra de heilige opdracht van zijn vader Abraham en zijn moeder Sara:

(Gen 26:20):	ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק	1515	= 3 x 505
	en streden de herders van Gerar met de herders van Jitzak		- Sara (שרה) = 505

- sprake. Want de heilige opdracht betreft alle mensen en het uitverkoren zijn beperkt zich tot het leraarschap in godszaken. In dat bewustzijn had Abraham een bond met de door Abimelech vertegenwoordigde wereld gesloten (= > 21e hfdst), maar ook getuige Jitzaks reactie op de uitnodiging van Abimelech tot bestendiging van die bond (= > onder) was hij nog niet aan dat inzicht van zijn vader toe.

Zolang Jitzak zijn heil in het wereldse zocht werd al het "levende water" tot een "bitterheid van geest":

(Gen 26:19):	וימצאו שם באר מים חיים	854
	en zij vonden een bron van levend water	

(Gen 26:35):	מרת רוח	854
	een bitterheid van geest	

Het laatste citaat staat er met betrekking tot de vrouwen van Esau, welke het voor de realisering van zijn doelstellingen eveneens bij de Kanaänieten gezocht had. Met de zegening van zijn vader had hij die kanaänitische vrouwen genomen:

(Gen 26:4):	והתברכו בזרעך כל גווי הארץ	1313
	en zullen zich zegenen in jouw zaad alle volkeren der aarde	

(Gen 26:34):	את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי	3939 = 3 x 1313
	Jehudith dochter van Beeri de Hittiet en Basjmath dochter van Elon de Hittiet	

- **Esau en zijn twee vrouwen als de "drie dragers van het nageslacht van de belofte" = 3 x 1313**

- en daarmee zou de strijd om de bronnen en aldus "de bitterheid van geest" voor Jitzak en Rebekka terugkeren (= > onder). Zolang Jitzak de zegening Gods = 1 buiten Kanaän = 2 zocht:

(Gen 26:3):	ואהיה עמך ואברכך	406	= 1 x 406
	en ik zal met je zijn en je zegenen		

(Gen 26:22):	באר אחרת	812	= 2 x 406
	een andere bron		

- **Kanaän (כנען) = 190 staat tot Egypte (מצרים) = 380 als 1 : 2**

- bleef het succes uit. Want hij vindt dan wel een niet meer betwiste bron, maar dat dan omdat deze niet boven de ondergrondse stroom lag. De weinige capaciteit van die bron blijkt namelijk uit de "geestesgrootte" = 1, welke steeds zoveel kleingeestigen = 4 op kunnen brengen bij het gunnen van voor hen waardeloze dingen aan anderen:

- (Gen 26:14): ויקנאו אתו פלשתים
en beneidden hem de filistijnen 1440 = 4 x 360
- (Gen 26:22): ולא רבו עליה
en niet twistten zij over haar 360 = 1 x 360

En ook trekt Jitzak ondanks het gevonden water weer weg en wel uiteindelijk naar Beer Sjeba (Gen 26:23) om daar verder te graven. God verschijnt hem dan en overeenkomstig de getalwaarden van diens spreken tot hem bevindt hij zich eindelijk op de goede plek. Want tijdens het leven van zijn vader was Jitzak reeds in het Zuiden gaan wonen (Gen 24:62) en niet weinig was nodig om hem naar dat schijnbaar weinig vruchtbare niet wereldse Beer Sjeba te doen terugkeren. Maar als dan na alle mislukking hij daar zijn geluk beproeft, verschijnt prompt in het spreken Gods het bij Beer Sjeba behorende teken van de davidster van "de zeven schapen apart" = 1331 van Abraham (=> 21e hfdst):

- (Gen 26:24): והרביתי את זרעך
en ik zal vermeerderen
jouw nazaad 1331 = 11 x 11 x 11 - zes punten

Waar Jitzak met zijn vader Abraham voor ogen meende door God weg van de hongersnood (Gen 26:1) naar het levende water geleid te worden:

- (Gen 26:19): מים חיים
levend water 158
- (Gen 26:1): ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים גררה 4108 = 26 x 158
en er was honger in het land buiten de honger de
eerste welke was in de dagen van Abraham en ging
Jitzak naar Abimelech de koning van de filistijnen
naar Gerar
- Jahwe (יהוה) = 26 x het levende water (מים חיים) = 158

- valt de verkeerde 1:4-verhouding in het volgende op:

- (Gen 26:19): מים חיים
levend water 158 = 1 x 158
- (Gen 26:24): ויאמר אנכי אלהי אברהם
en hij sprak: IK de God van Abraham 632 = 4 x 158

Voor Jitzak was het vinden van water nog steeds zijn hoofddoel en was God alleen de helpende ten gunste van die materiële doelstelling = 4 en niet de eigenlijke waarde zelf = 1. Vanwege nog die instelling zegt daarom God hem te willen zegenen "omwille van Abraham zijn dienaar" en wordt middels de getalwaarden "en vanwege Rebekka mijn dienaars" eraan toegevoegd:

- (Gen 26:24): בעבור אברהם עבדי
vanwege Abraham mijn dienaar 614 = 2 x 307
- (Gen 26:7): רבקה
Rebekka 307

Want op Rebekka's aandringen had Jitzak zijn tent in Beer Sjeba opgeslagen:

- (Gen 26:25): ויט שם אהליו
en hij sloeg op daar zijn tent 407
- (Gen 26:7): על רבקה
vanwege Rebekka 407

Want Rebekka had de geestelijke kwaliteit (=> 25e hfdst) om in te zien dat buiten Kanaän = 4 een geestelijk ingesteld mens op termijn slechts strijd als "negatief geestelijk resultaat" = 1 kan oogsten:

(Gen 26:1): ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם ויילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה
 en er was honger in het land buiten de honger de eerste welke was in de dagen van Abraham en ging Jitzak naar Abimelech koning van de filistijnen naar Gerar 4108 = **4 x 1027**

(Gen 26:20): כי התעסקו עמו omdat zij getwist hadden met hem 1027 = **1 x 1027**

De tegenslagen waren een gevolg van het aanvankelijke succes in het verkeerde land, als werelds succes een geestelijk ingesteld mens meestal met dubbele munt terugbetaalt:

(Gen 26:13): ויגדל האיש ויילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד en werd groot de man en ging voort en werd groot tot dat een groot zijn zeer = **1 x 725**

שטנה	Sitna	- 1e bron	364	
עשק	Esek	- 2e bron	470	
רחבות	Rehoboth	- 3e bron	616	
			1450	= 2 x 725

Op Rebekka's aandringen ging Jitzak naar Beer Sjeba binnen het land van belofte. Want hij en zijn dienaren dachten zelfs na het vinden van water in Beer Sjeba nog dat de vervulling van de belofte Gods eigenlijk in Gerar te vinden was:

(Gen 26:3): גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל
 verblijf in dit land en ik zal zijn met je en ik zal zegenen je want jou en jouw zaad zal ik geven al deze landen 3368 = **4 x 842**

(Gen 26:22): כי עתה הרחיב יהוה לנו want nu heeft wijd gemaakt Jahwe voor ons (in Gerar) 842 = **1 x 842**

(Gen 26:32): ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים en het gebeurde op die dag (in Beer Sjeba) en kwamen de dienaren van Jitzak en berichtten hem vanwege de bron welke zij groeven en zij zeiden hem "wij hebben gevonden water" 2580 = **4 x 645**

(Gen 26:22): ופרינו בארץ en we zullen vruchtbaar zijn in het land (in Gerar) 645 = **1 x 645**

Het water van Beer Sjeba zal niet van de hoeveelheid als dat van Gerar geweest zijn, maar het was voldoende. Het overbodige werkt vaak geestelijk belemmerend omdat met name dat de mens van zijn tijd en aandacht berooft:

men zal daarom niet jalours zijn op mensen met buitenissige salarissen en beloningen. Ook overbodig geld vraagt om besteed te worden en rooft derhalve veel tijd en kracht in de vorm van het aanschaffen en aanwenden en onderhouden van zinloze luxe en andere overbodigheid

Met het toereikende kan daarom de mens in het paradijs Gods leven (=> 30e hfdst).

c. Sjevoea en Beer Sjeba

God had geduld met Jitzaks najagen van materiële dingen vanwege zijn niet materialistische achterliggende doelstellingen (=> boven). Desondanks kon zijn streven eerst slagen na zijn terugkeer naar het land van belofte en na op zijn verzoeningsgezindheid met succes beproefd te zijn (=> onder). Want bij verwisseling van het wereldse voor het land van

belofte krijgen oude vijanden een andere indruk en veranderen daarmee vaak van houding of zwichten voor een toegenomen geestelijk overwicht. Abimelech in ieder geval meldde zich op Jitzaks gaan naar Beer Sjeba bij hem om van een "180 graden de andere kant op gewijzigde mening" ten aanzien van hem blijkt te geven:

(Gen 26:17): וילך משם יצחק en ging (weg) van daar Jitzak (van Abimelech)	654	←
(Gen 26:26): ואבימלך הלך אליו מגרר en Abimelech ging naar hem vanuit Gerar	654	→

Hij deed dat vanuit een zekere oprechtheid (=> 20e hfdst) of omdat nu "de "rollen omgekeerd waren":

(Gen 26:15): וימלאום עפר en zij verstopten hen (de bronnen met) aarde	483	}	- oude situatie
(Gen 26:22): ויעתק משם en hij (Jitzak) brak op van daar	966 = 2 x 483		
(Gen 26:23): ויעל משם באר שבע en hij (Jitzak) ging van daar (Gerar) naar Beer Sjeba	1071	}	- nieuwe situatie
(Gen 26:26): ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו en Abimelech ging naar hem vanuit Gerar en Ahuzat zijn vriend en Pikol zijn legeroverste	2142 = 2 x 1071		

In beide gevallen echter gaat het er om dat men de uitgestoken hand aanvaardt als onvermijdelijke opmaat voor oude tegenstanders tot een betere instelling. Dit keer had Jitzak wel in de voetsporen van zijn vader te treden voor wat diens bondsluiting met Abimelech betreft (=> 21e hfdst) en dat eveneens niet in de vorm van nadoen maar in de zin van een handelen naar gelijke geest en intentie. Want zin en kern van al het materiële = 4 is het geestelijke = 1 zoals het eerst in de houding ten opzichte van de medemens tot uitdrukking komt. De materiële zijde van het gebeuren = 4 bestond uit Jitzaks weliswaar religieus gemotiveerde maar toch op de materie zelf gefixeerde streven naar water (=> boven), nogmaals weergegeven middels het in één adem noemen van religie met het graven van bronnen:

(Gen 26:25): ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר en hij bouwde daar een altaar en riep aan in de naam Jahwe en hij sloeg op daar zijn tent en groeven daar de dienaren van Jitzak een bron	2636 = 4 x 659
---	-----------------------

En de geestelijke zijde van het gebeuren = 1 bestond uit het aanvaarden van de verzoeningsgezindheid van oude vijanden:

(Gen 26:26): אבימלך	- Abimelech	103	
אחזת	- Achuzat	416	
פיכל	- Pikol	140	
		_____ + =>	659 = 1 x 659

Vaak brengen zulke beproevingen duidelijkheid ten aanzien van de religieuze intenties, waarmee veel mensen materiële doelen nastreven. Of zij kiezen voor "waar het om gaat" = de schepper en zijn schepselen zelf of bij verzaken van deze wordt het middel tot doel. Als te verwachten koos Jitzak voor "waar het om gaat", ook al stelde hij zich anders dan

zijn vader slechts voor de helft verzoenend op. Want hij kwam met verwijten en zo ook benoemt hij na het zweren van een eed de stad slechts met de helft = "Sjevoea" = "eed" van de door zijn vader Abraham aan die plaats gegeven naam = "Beer Sjeba":

(Gen 26:33): ויקרא אתה **שבעה** על כן שם העיר באר **שבע** עד היום הזה 2622 = **2 x 1311**
 en hij noemde hem **Sjevoea** (= eed), vandaar de naam van de stad Beer **Sjeba** tot op de dag van vandaag

(Gen 26:27): ותשלחוני מאתכם 1311
 en jullie zonden weg mij van jullie

- het verwijt als weggefallen helft = 1311 en de eed als verzoening en andere helft = 1311

Met die "1:2-ervulling" en geen "1:4-ervulling" slaagde Jitzak slechts voor de helft voor de met de 1:4-verhouding van 2636 : 659 (=> boven) weergegeven beproeving. Want de schijnbaar wat warrige naamsgevingen van de plaats zijn geen slordige redactie maar geven nauwkeurig het verschil tussen het handelen van Abraham en het handelen van Jitzak weer. Abraham handelde met de zeven schapen naar volledige geestesgrootte (=> 21e hfdst) en zo werd het woord "zeven" van "de zeven schapen" deel van de naam Beer Sjeba. Jitzak echter kwam niet verder dan tot het zweren van een eed en noemde zo de stad *Sjevoea* = "eed":

hij noemde derhalve die plaats niet *Sjiva* zoals de masoreten punkteerden

Tot de door Abimelech en zijn reisgenoten gevraagde bondsluiting (Gen 26:28) kon hij zijn hart niet vermurwen maar hij overwon zijn verwijten met een "officiële akte". En van deze zou Jitzak net zo min ooit afwijken als aan het eerstgeboorterecht van zijn zoon Esau hij ooit vanuit eigen beweging voorbijgegaan zou zijn (=> 25e hfdst). Bij officiële aangelegenheden staan steeds velen in de houding zonder oog voor feitelijke waarden en vanwege die halve geestelijke capaciteit ook van Jitzak vormde Beer Sjeba maar de helft = 2 en niet de geestelijke kern = 4 van Jitzaks religieuze leven:

(Gen 26:23): באר **שבע** 575 = **1 x 575**
 Beer Sjeba

- 1:2 en niet 1:4

(Gen 26:25): ויבן **שם** מזבח ויקרא בשם יהוה 1150 = **2 x 575**
 en hij bouwde daar (= Beer Sjeba) een altaar en riep aan in de naam Jahwe

Bij Abraham was er sprake van een **bond** (=> 21e hfdst) met Beer Sjeba als middelpunt van een davidster in de vorm van de wereld Egypte als de ene driehoek en het land Kanaän als de andere driehoek, maar Jitzak bracht ten aanzien van de wereldse vier niet de volledige één van geestelijke waarde op. Zo ook zag hij bij zijn verwijten te weinig zijn eigen fouten en het gedeeltelijke gelijk van Abimelech onder ogen, waar de laatste zich zelfs geestelijk = 1 ten opzichte van het wereldse gedrag = 4 van Jitzak had opgesteld:

(Gen 26:10): כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם 2632 = **4 x 658**
 een weinig en sliep één van het volk met jouw vrouw en had je gebracht over ons schuld

(Gen 26:9): ויקרא אבימלך ליצחק 658 = **1 x 658**
 en riep Abimelech Jitzak

- Abimelech roept Jitzak ter verantwoording in plaats van hem om te brengen

Een geestelijk mens = 1 had zich ongeestelijk gedragen ten opzichte van een werelds mens = 4 en Abimelech had dat ontdekt:

(Gen 26:7): אחתי הוא 431 = **1 x 431**
 mijn zuster zij

(Gen 26:8): וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון 1724 = **4 x 431**
 en zag naar beneden Abimelech koning van de filistijnen door het venster

En ondanks die fout had Abimelech het gezegend zijn van Jitzak en Rebekka onderkend (= > boven) en dienovereenkomstig gehandeld:

(Gen 26:8): והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו **1927**
(en zag Abimelech afwaarts door het venster):
en zie Jitzak aan het lachen makend Rebekka zijn vrouw

(Gen 26:29): ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה **1927**
en we stuurden in vrede heen jou want
een gezegende van Jahwe

- in plaats van de misstap tot een excuus voor eigen begeertes aan te grijpen:

(Gen 26:7): כי טובת מראה הוא 705 = **1 x 705**
want schoon van aanzien zij

(Gen 26:29): וכאשר עשינו עמך רק טוב 1410 = **2 x 705**
en zoals wij deden aan jou
alleen goeds **- aan Jitzak en aan Rebekka = 2 x**

Desondanks toonde Jitzak zich "in tweede instantie" oftewel eerst de volgende dag (Gen 26:31) verzoeningsgezind en niet haatdragend. Strijd en kern van zijn leven waren de bronnen oftewel Jitzak was "de bron" en "de bron" was Jitzak:

(Gen 26:23): הבאר de bron **208**
יצחק Jitzak **208**

Als dan ook hij zich in volledigheid verzoende:

(Gen 26:31): וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו 1456 = **7 x 208**
en zij stonden vroeg op in de ochtend
en zwoeren elkaar

- Jitzak (יצחק) = 208 naar de volledigheid der scheppingsdagen = 7

- berichtten na reeds langere tijd van graven zijn dienaren hem "nog dezelfde dag" (Gen 26:32) water gevonden te hebben. En daarmee was "Jitzak de bron" tot zijn doel gekomen:

(Gen 26:1): הרעב **277**
de hongersnood

(Gen 26:32): מצאנו מים **277**
wij hebben water gevonden

De hongersnood was niet in Gerar maar in het land Kanaän afgewend, want voor agrariërs en veeboeren geldt: voedsel = water en water = voedsel.

d. De slechte geest van Esau

Esau nam zich de dochter van Beerli *Jehudith* tot vrouw en Beerli betekent "mijn bron":

(Gen 26:34): בארי - Beerli Beerli	}	- Beerli: "mijn bron"
(Gen 26:19): באר - bron bron		

Hij nam derhalve een dochter van hen welke voortdurend een claim op de door Jitzak gegraven bronnen gelegd hadden:

feitelijk een claim *op het water* gelegd hadden (= > boven) maar wat voor Jitzak hetzelfde was

Als zovelen deed Esau namelijk aan "huwelijkspolitiek" en wel omdat hij het eerstgeboorterecht aan Jakob kwijt geraakt was. Steeds is met namen in de thora sprake van volkeren en geestesstromingen en in die zin "wilde Esau zijn broeder overtroeven" door overeenkomstig haar naam met de dochter van een kanaänietische notabele:

(Gen 26:34): יהודית - de "geprezene" (van ידה - prijzen)
Jehudith

- te trouwen. Vanuit eenzelfde motivering zou hij later de dochter van Jitzaks tegenstander Isjmaël nemen (=> 28e hfdst), maar Jitzak meende met Esau's eerste huwelijken nog een bondgenootschap tegen Isjmaël gewonnen te hebben. En aldus werd door toedoen van de onveranderlijk door Jitzak geliefde telg de zegening Gods ook na terugkeer naar Beer Sjeba geneutraliseerd:

(Gen 26:24): אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא **1050**
ik de God van Abraham jouw vader; vrees niet

(Gen 26:34): יהודית בת בארי **1050**
Jehudith dochter van Beer

Men kan niet meer gezegend worden dan dat men zich geestelijk ontwikkelt en zo keerde met Esau's vrouwen de "mijn bron" als bron van tegenstand terug:

(Gen 26:19): וימצאו שם באר מים חיים **854**
en zij vonden een bron van water van het leven

(Gen 26:35): מרת רוח **854**
een bitterheid van geest (waren de vrouwen van Esau voor Jitzak en Rebekka)

En met de tweede overeenkomstig haar naam eveneens hoog geplaatste vrouw van Esau:

(Gen 26:34): בשמת - de "welriekende"
Basmath

- was het niet anders gesteld:

(Gen 26:17): בנחל גרר **493**
in het (droge) rivierdal van Gerar

(Gen 26:34): בת אילן **493**
dochter van Elon

Met beide vrouwen werd "het strijddal van Gerar" nu verlegd tot *binnen de familie* en Elon was daarbij een bezielende factor = 1 van de herleefde tegenstand = Sitna = het vroegere voorwerp van de strijd = 4:

(Gen 26:34): אילן	Elon	91	} 1 : 4 - naam van een der bronnen
(Gen 26:21): שטנה	Sitna tegenstand	364 = 4 x 91	

De verzoening met Abimelech was zonder bondsluiting een halfslachtige geweest en ook in halfslachtige verzoening gaat de tegenstander als negatief geestelijke kern = 1 schuil:

(Gen 26:31): וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו en zij stonden vroeg op in de ochtend en zij zwoeren elkaar	1456 = 4 x 364	} 1 : 4
(Gen 26:21): שטנה - Sitna (tegenstand)	364 = 1 x 364	

- de tegenstander/satan (השטן) = 364

Met andere woorden werkte de verzoening tussen Abimelech en Jitzak "eerst de volgende dag" weinig beslechtend op de strijd, omdat slechts half afgezworen wrevel oude vijandschap voort doet sluimeren:

(Gen 26:13):	וגדל עד כי גדל מאד en hij werd groot tot een groot zijn zeer	229 = 1 x 229	- oude afgunst
(Gen 26:34):	בת אילן החתי dochter van Elon de Hittiet	916 = 4 x 229	- oude vijanden
(Gen 26:27):	ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי en sprak tot hen Jitzak: waarom komen jullie tot mij	1145 = 5 x 229	

Jitzak had niet het volledige vermogen ontwikkeld om op inzicht en niet op formaliteiten als een eerstgeboorterecht te varen en zo werd door zijn vasthouden aan het eerstgeboorterecht van Esau de waterstrijd tot een "bitterheid van geest" ook binnen de familie. En door ondanks de ontluikende strijd aan *Esau* vast te houden en niet hem vanwege zijn vrouwen en verkoop van het eerstgeboorterecht op zijn rang naar feitelijk geestesvermogen (=> 27e hfdst) te wijzen riep hij tevens het bedrog van Rebekka en zijn zoon Jakob over zich af. Want God laat geen dwangsituaties ontstaan en zo wortelde het "probleem Esau" van begin af aan in Jitzaks eigen geestelijke onvermogen. Esau had zelf zijn eerstgeboorterecht verspeeld en Jitzak had na dat brevet van onvermogen niet langer zijn gezin en ook zichzelf niet met het gebrek aan geest van zijn eerstgeborene moeten blijven frustreren. Want voor wat hemzelf betreft vermeldt het volgende hoofdstuk van de thora dat Jitzak zich voortijdig een oud man voelde. Hij dacht namelijk te gaan sterven terwijl minstens twintig jaar later na Jakobs terugkeer uit Padan Aram hij nog in leven was (Gen 35:27).

Bij dat alles echter streed Jitzak zowel in de vorm van nageslacht als in de vorm van bronnen niet om eigen gewin maar met hart en ziel omwille van de belofte Gods (=> 25e hfdst). En daarom zijn qua getalwaarde de drie tijdloze en de vier materiële dagen van de zeven scheppingsdagen ook in zijn zegeningen terug te vinden:

(Gen 26:4):	והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל en ik zal vermeerderen jouw (Jitzaks) zaad als de sterren van de hemelen en ik zal ge- ven jouw zaad al deze landen	4180 = 4 x 1045	
(Gen 26:24):	כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי want met jou ik (ben) en ik zal zegenen jouw zaad omwille van Abraham mijn knecht	3135 = 3 x 1045	
		7315 = 7 x 1045	

- en dat ondanks de voetnoot dat God "omwille van Abraham zijn knecht" hem gezegend heeft.

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400